

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014366
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014366.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí dňa 23. októbra 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. júla 2019, sp.zn.1Pp/98/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 10. júla 2019, sp. zn. 1Pp/98/2019 podľa § 415 ods. 1 v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený U. H. sa podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého ho mu trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp.zn.2T 173/2016 zo dňa 14.11.2016 a rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp.zn.1T 77/2015 zo dňa 07.10.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Revúca, sp.zn.1T 77/2015 zo dňa 13.02.2017. Súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov a súčasne nariadil nad odsúdeným probačný dohľad v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov pričom zároveň uložil odsúdenému podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sa nestotožňuje, nakoľko podľa neho odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie, pričom poukázal na hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, z ktorého okrem iného vyplýva, že resocializačná prognóza u odsúdeného U. H. je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, čím odsúdený preukazuje len čiastočné splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. V nadväznosti na uvedené tiež poukázal na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť a navyiac odsúdený sa už raz v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil. Prokurátor je preto názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, nakoľko odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom resocializačná prognóza je u odsúdeného vyhodnotená ako nepriaznivá. Nakoľko podľa prokurátora u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a teda nie sú pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnené zákonné predpoklady navrhol Krajskému súdu v Trenčíne, aby napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 21. augusta 2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra

2019 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného U. H. vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne.

K tretej (materiálnej) podmienke (splnenie tejto podmienky namieta v sťažnosti prokurátor), že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, hoci v prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom ÚVTOS Dubnica nad Váhom pôvodne vyhodnotené ako vysoké, no okresný súd správne dospel k záveru, že toto riziko nebolo opodstatnene vyhodnotené, nakoľko v súčasnosti odsúdený je celkovo ústavom hodnotený kladne, vo výkone trestu je pracovne zaradený, pričom odsúdený sa dlhodobo a aktívne zapája do činnosti v kuchyni, a z čoho je zrejmý jeho pozitívny vzťah k pracovnej činnosti a vyvíjajúca snaha k upevňovaniu riadnych pracovných návykov. Odsúdený plní stanovený program zaobchádzania vo všetkých bodoch, ktorý je zameraný na dodržiavanie noriem upravujúcich výkon trestu, zvyšovanie právneho a morálneho vedomia, trvalú abstinenciu od alkoholu, aktívne a zmysluplné trávenie voľného času, vytváranie pracovných návykov a podporu vzťahov s vonkajším prostredím. Resocializačná prognóza sa tak javí preto v tomto smere ako priaznivá, navyše odsúdený zaujíma k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj a rovnako kritický postoj zaujíma aj k nadmernému požívaniu alkoholu. Napokon so záverom hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že ústav odporučil odsúdeného podmienene prepustiť s uložením probačného dohľadu.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené a na to, že odsúdený je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, trest vykonáva v režime minimálneho stupňa stráženia, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že toto konanie odsúdeného je len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, práve naopak jeho správanie a vystupovanie ako aj plnenie interných predpisov a príkazov je možné hodnotiť ako pozitívne a bez negatívnych prejavov. Preto s poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov s rovnakou dĺžkou trvania probačného dohľadu za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosti sa zamestnať v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa o zamestnanie uchádzať.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.